

ภาคผนวก ฉ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดมาตรฐานความอุดมสมบูรณ์ของ
จากอาคารบางประเภทและบางขนาด

โดยที่ ได้มีการปฏิรูประบบราชการ โดยให้มีการจัดตั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขึ้น และให้โอนภารกิจของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกันเป็นการสมควร ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ เป็นผู้พิจารณาเห็นชอบกับวิธีการตรวจหาค่ามาตรฐานการระบายน้ำทิ้ง นอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้ เหนือกว่าความอุดมสมบูรณ์ จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานความอุดมสมบูรณ์ของจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขโดยมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับ การโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจัดตั้ง และเสถียรภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐาน ความอุดมสมบูรณ์ของจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“อาคาร” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้น ไม่ว่าจะมิลักษณะเป็นอาคารหลังเดียว หรือเป็นกลุ่ม ของอาคารซึ่งตั้งอยู่ภายในพื้นที่ซึ่งเป็นที่ตั้งเป็นบริเวณเดียวกัน และไม่จำเป็นต้องมีที่ต่อเติม หรือมีหลายต่อ ที่เชื่อมติดกันระหว่างอาคารหรือไม่ก็ตาม ซึ่งได้แก่

- (๑) อาคารชุด ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด
- (๒) โรงแรม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

- (๓) หอพัก ตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
- (๔) สถานบริการประเภทสถานอาบน้ำ นวดหรืออบตัว ซึ่งมีผู้ให้บริการแก่ลูกค้า ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

- (๕) โรงพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๖) อาคารโรงเรียนเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ อาคารสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการ
- (๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การระหว่างประเทศและของเอกชน
- (๘) อาคารของสูงอันก่อความรำคาญหรือเสียงรบกวน
- (๙) ตลาด ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข แต่ไม่รวมถึง ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือกิจการเพลา

(๑๐) กัดอาคารหรือร้านอาหาร

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วเป็นไปตามมาตรฐานควบคุม การระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๓ ให้แบ่งประเภทของอาคารตามข้อ ๒ ออกเป็น ๕ ประเภท คือ

- (๑) อาคารประเภท ก.
- (๒) อาคารประเภท ข.
- (๓) อาคารประเภท ค.
- (๔) อาคารประเภท ง.
- (๕) อาคารประเภท จ.

ข้อ ๔ อาคารประเภท ก. หมายความว่า อาคารดังต่อไปนี้

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๕๐๐ ห้องนอนขึ้นไป

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๒๐๐ ห้องขึ้นไป

(๓) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ตั้งแต่รวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ ง	หน้า ๘	ราชกิจจานุเบกษา	๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘
<p>(๓) วัสดุที่เหลือมีค่าไม่เกิน ๓.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๔) ค่าที่เหลือมีค่าไม่เกิน ๔.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>ข้อ ๑๒ มาตราฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ง. ต้องเป็นไปตามข้อ ๕ เว้นแต่</p> <p>(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๓) วัสดุที่เหลือมีค่าไม่เกิน ๔.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๔) ค่าที่เหลือมีค่าไม่เกิน ๔.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>ข้อ ๑๓ มาตราฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท จ. ต้องมีค่าดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ความเป็นกรดและด่างต้องมีค่าระหว่าง ๕-๙</p> <p>(๒) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๓) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๔) น้ำมันและไขมัน ต้องมีค่าไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>ข้อ ๑๔ การตรวจสอบมาตรฐานการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ให้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การตรวจสอบค่าความเป็นกรดและด่างให้กระทำโดยใช้เครื่องวัดความเป็นกรดและด่างของน้ำ (pH Meter)</p> <p>(๒) การตรวจสอบค่าบีโอดีให้กระทำโดยใช้วิธีการอะไซด์โมดิฟิเคชัน (Azide Modification) ที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๕ วัน คัดลอกกันหรือวิธีการอื่นที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษให้ความเห็นชอบ</p> <p>(๓) การตรวจสอบค่าสารแขวนลอยให้กระทำโดยใช้วิธีการกรองผ่านกระดาษกรองใยแก้ว (Glass Fibre Filter Disc)</p> <p>(๔) การตรวจสอบค่าซัลไฟด์ให้กระทำโดยใช้วิธีการไตเตรท (Titrate)</p> <p>(๕) การตรวจสอบค่าสารที่ละลายได้ทั้งหมดให้กระทำโดยใช้วิธีการระเหยแห้งระหว่างอุณหภูมิ ๑๐๓ องศาเซลเซียส ถึงอุณหภูมิ ๑๐๕ องศาเซลเซียส ในเวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p>(๖) การตรวจสอบค่าตะกอนหนักให้กระทำโดยใช้วิธีการกรวยอิมฮอฟฟ์ (Imhoff cone) ขนาดบรรจุ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร ในเวลา ๑ ชั่วโมง</p>			

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ ง	หน้า ๘	ราชกิจจานุเบกษา	๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘
<p>(๑) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๑๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๕๐ ห้อง</p> <p>(๒) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(๓) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕๐ ตารางเมตร</p> <p>ข้อ ๘ อาคารประเภท จ. หมายความว่าถึง ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นไม่ถึง ๑๐๐ ตารางเมตร</p> <p>ข้อ ๙ มาตราฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ก. ต้องมีค่าดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ความเป็นกรดและด่าง (PH) ต้องมีค่าระหว่าง ๕-๙</p> <p>(๒) บีโอดี (BOD) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๓) สารแขวนลอย (Suspended Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๔) วัสดุที่เหลือ (Sludge) ต้องมีค่าไม่เกิน ๑.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๕) สารที่ละลายได้ทั้งหมด (Total Dissolved Solids) ต้องมีค่าเพิ่มขึ้นจากปริมาณสารละลายในน้ำใช้ตามปกติไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๖) ตะกอนหนัก (Settleable Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๐.๕ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๗) น้ำมันและไขมัน (Fat Oil and Grease) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๘) ทีเคเอ็น (TKN) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๕ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>ข้อ ๑๐ มาตราฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ข. ต้องเป็นไปตามข้อ ๕ เว้นแต่</p> <p>(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>ข้อ ๑๑ มาตราฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ค. ต้องเป็นไปตามข้อ ๕ เว้นแต่</p> <p>(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p>			

- (๗) การตรวจสอบค่าน้ำมันและไขมันให้กระทำโดยวิธีการสกัดด้วยตัวทำละลาย แล้วแยกหาน้ำมันจากไขมันและไขมัน
- (๘) การตรวจสอบค่าที่เคเอ็นให้กระทำโดยวิธีการเจลด้าห์ล (Kjeldahl)
- ข้อ ๑๕ การคิดคำนวณพื้นที่ไร่สอย จำนวนอาศารและจำนวนห้องของอาศาร หรือกลุ่มของอาศารให้เป็นไปตามวิธีการที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- ข้อ ๑๖ วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ ความถี่ และระยะเวลาในการเก็บตัวอย่างน้ำ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- ข้อ ๑๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘
- บุญพร ศิลปะไพรัช
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข

ฉบับที่ 1 / 2550

เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทางองเดียวกัน

การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทางองเดียวกัน เป็นกิจการที่ถูกต้องตามกฎหมายและเป็นกิจการที่เป็นอันควรต่อสุขภาพ ตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งการประกอบกิจการนี้เป็นแหล่งที่ผู้ใช้บริการเข้ามาชุมนุมอยู่ร่วมกันในสระว่ายน้ำ ส่วนน้ำ ส่วนสถานที่ลักษณะเช่นเดียวกับสระว่ายน้ำ อันอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน เนื่องจากมีการก่อสร้างสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกันเพิ่มมากขึ้น ทั้งสโมสร สนามกีฬา สวนสนุก และชุมชนในท้องถิ่นทั่วไป ซึ่งถ้าสระว่ายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะตามหลักสุขาภิบาล การอนามัยสิ่งแวดล้อม การดูแลคุณภาพน้ำ รวมทั้งมาตรการด้านความปลอดภัยต้อง สระว่ายน้ำอาจกลายเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรคต่างๆ ได้ เช่น โรคเยื่อตาอักเสบ โรคผิวหนัง โรคระบบทางเดินหายใจ โรคระบบทางเดินอาหาร รวมทั้งโรคไม่ติดต่อต่างๆ อันมีผลมาจากการใช้สารเคมี เช่น ยาเคมีภัณฑ์เนื่องจากแพ้สารเคมี อาการเรื้อรัง ไอ แน่นหน้าอก อาการคลื่นไส้อาเจียน เนื่องจากแพ้สารเคมี นอกจากนี้ยังรวมถึงอุบัติเหตุต่างๆ ด้วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 10(3) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 คณะกรรมการสาธารณสุขจึงได้มีมติในคราวการประชุมครั้งที่ 43-3/2549 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2549 เห็นชอบให้ออกคำแนะนำแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดท้องถิ่นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการควบคุมกำกับดูแลการประกอบกิจการสระว่ายน้ำหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กรณีที่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด มีการประกอบกิจการสระว่ายน้ำและกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นอาจออกข้อกำหนดท้องถิ่นกำหนดให้กิจการดังกล่าว เป็นกิจการที่ต้องควบคุมในท้องถิ่นนี้ได้ตามมาตรา 32 (1) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 2 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือกำกับดูแลสถานประกอบการที่ระวาง
น้ำหรือกิจการอื่นๆ ในท่าอากาศยาน ราชการส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาออกข้อกำหนดหรือ
ท้องถิ่น ถ้าหากหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการปฏิบัติได้เกี่ยวกับสภาพหรือ
สุขภาพของประชาชนที่ใช้ในการประกอบกิจการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ตาม
มาตรา ๖๕(๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
การควบคุมการประกอบกิจการระวางน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในท่าอากาศยานนั้นแบบหรือ
ข้อ 3 กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อกำหนดดังกล่าวแล้วแต่หน่วยงาน
ประกอบกิจการระวางน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในท่าอากาศยานนั้น กวจัดให้มีการประชุมร่วมกัน และ
ประชุมชี้แจงข้อเท็จจริงของท้องถิ่นดังกล่าวแก่ผู้ใช้ประกอบกิจการได้ทราบโดยทั่วกันด้วย ทั้งนี้
เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้ต่อไป

ให้ทำ ณ วันที่ 20 มกราคม ๒๕๕๐

(นายปราชญ์ -บุญวงศ์โรจน์)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

หลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะ
ในการควบคุมการประกอบกิจการระวางน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในท่าอากาศยาน

กำหนดให้นำมาใช้กับการระวางน้ำที่เป็นบริการสาธารณะ(Public swimming pool)
เช่น กิจการระวางน้ำที่ใช้บริการประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งรวมถึงสระน้ำที่เป็นส่วนน้ำ ชวนสนุก
ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับสระน้ำที่ใช้ให้บริการในลักษณะเพื่อการพักผ่อน และสระน้ำที่เกิดให้บริการ
สาธารณะที่มีลักษณะพิเศษเพื่อการพักผ่อน เช่น สระน้ำที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้เพื่อสาธารณะ
ประโยชน์ รวมทั้ง สระน้ำที่เป็นของสถาบันของโรงเรียนที่บริการเฉพาะพนักงาน หรือหน่วยงาน
องค์กรที่บริการในกลุ่มเฉพาะ ยกเว้นสระน้ำส่วนบุคคลหรือที่มิได้ให้บริการแก่สาธารณะ

1. สถานที่ตั้ง

1.1 สถานที่ตั้ง ควรห่างจากแหล่งซึ่งอาจทำให้เกิดการปนเปื้อนน้ำในสระว่ายน้ำ
เช่น สถานที่เลี้ยงสัตว์ สถานที่ทิ้งหรือรวบรวมมูลสัตว์ เป็นต้น

1.2 ควรมีรั้วหรือกำแพงเพื่อสุขอนามัยและความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ และเพื่อป้องกัน
ไม่ให้บุคคลภายนอกที่ไม่ได้รับอนุญาตไปใช้สระว่ายน้ำ ในช่วงที่ไม่เปิดให้บริการ รวมถึงป้องกันสัตว์เข้ามา
ในบริเวณสระว่ายน้ำ

1.3 สถานที่ตั้งและบริเวณของสระว่ายน้ำ รวมทั้งระยะเวลาของการเปิดต้องอยู่ใน
ที่น้ำท่วมไม่ถึง พื้นดินแข็งแรง ไม่ทรุดง่าย อยู่ในบริเวณที่มีไฟฟ้า และน้ำประปาเพียงพอ มีทางสูบน้ำ
สะดวก

2. สระว่ายน้ำและอาคารประกอบ

2.1 โครงสร้างสระว่ายน้ำ ควรสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก หรือวัสดุที่มีความมั่นคง
แข็งแรง น้ำซึมไม่ได้ พื้นเรียบ อยู่ในสภาพดี และทำความสะอาดง่าย

2.2 ต้องมีรางระบายน้ำสำหรับน้ำฝนสำหรับสระว่ายน้ำ มีความกว้าง 30-40 เซนติเมตร
ไม่ขึ้นสนิม แข็งแรง ทำความสะอาดง่าย อยู่ในสภาพดี และไม่มีน้ำล้นออกจากราง

2.3 ต้องมีอุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับใช้ทำความสะอาดสระว่ายน้ำ ได้แก่ เครื่องดูดตะกอน
แปรงขัดสระบัวหลอดไฟและหลอดไฟ รวมทั้งตะแกรงขุ่นน้ำล้นควบคุม

2.4 ต้องมีถังสำหรับใช้เก็บน้ำทิ้งเป็นทางเดินรอบสระว่ายน้ำ มีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร
ในต้น ไม่มีน้ำขัง ทำความสะอาดง่าย

2.5 กรณีที่สระว่ายน้ำได้มีการใช้ระบบการไหลเวียนน้ำเป็นแบบระบบลิฟต์
ควรต้องมีข้อจำกัดเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากระบบลิฟต์

2.6 ความลึกของน้ำ มีค่าของความลึกหรือความสูงของระดับความลึกที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ในกรณีที่สระว่ายน้ำมีความลึกตั้งแต่ 1.5 เมตรขึ้นไป โดยนับจากแสงสว่างเป็นระยะๆ อย่างน้อย 3 ระยะ

2.7 ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอทั่วบริเวณสระว่ายน้ำ เพื่อให้มองเห็นวัตถุเด่น ในกรณีที่มีการเปิดใช้สระในเวลากลางคืน

2.8 อาคารประกอบทำด้วยวัสดุทนลมแรง พื้นเรียบ ไม้ลิ้น ไม้ดัดสีน้ำตาล ทำความสะอาดง่าย พื้นลาดเอียงเล็กน้อยเพื่อระบายน้ำได้ดี

2.9 พื้นอาคารทำด้วยวัสดุแข็งแรง เรียบ ไม่ดูดซับน้ำ ทำความสะอาดง่าย ไม่ลื่น ภายในสภาพดี

2.10 จัดให้มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ตู้เก็บสิ่งของ ที่วางหรือเก็บรองเท้า สำหรับผู้ใช้บริการ ในบริเวณทางเข้าสระว่ายน้ำ และมีจำนวนเพียงพอ

2.11 จัดให้มีอ่างล้างมือ บริเวณหลังตัวก่อนลงสระ และที่ล้างเท้า ทางเข้า/บริเวณสระว่ายน้ำ และบริเวณห้องน้ำที่สิ่งกันการเดิน

2.12 มีการรักษาความสะอาดอาคารประกอบและพื้นที่โดยรอบอย่างสม่ำเสมอ

2.13 ดูแลให้มีบริเวณใช้ตัวฉุกเฉินเข้าในบริเวณสระว่ายน้ำ หรืออาคารประกอบ

3. ข้อกำหนดสำหรับผู้ประกอบการ

3.1 จัดให้ผู้ใช้บริการดูเด ซึ่งผ่านการฝึกอบรมการดูแลคุณภาพน้ำในสระว่าคนนำตามหลักสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามกฎหมาย และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

3.2 ต้องมีเจ้าหน้าที่ที่มีความปลอดภัยประจำสระ อย่างน้อย 1 คน ต้องใช้วิธีการไม่เกิน 100 คน กรณีที่เกิน 100 คนเศษของ 100 คน ให้คิดเป็น 100 คน และต้องเป็นผู้ที่มีความชำนาญในการว่ายน้ำและผ่านการอบรมช่วยเหลือคนจมน้ำ สามารถให้การปฐมพยาบาลได้ โดยต้องอยู่ประจำสระว่าอันตรายที่เฝ้าบริการ

3.3 ต้องมีการจัดการและความถูกต้องของน้ำให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้

- | | |
|--|----------------------------|
| 3.3.1 ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) | 7.2 - 8.4 |
| 3.3.2 คลอรีนอิสระ (Free chlorine) | 0.6 - 1.0 ส่วนในล้านส่วน |
| 3.3.3 ทนอินทรีย์กับสารอื่น (Combined chlorine) | 0.5 - 1.0 ส่วนในล้านส่วน |
| 3.3.4 ค่าความเป็นด่าง (Alkalinity) | 80 - 100 ส่วนในล้านส่วน |
| 3.3.5 ความกระด้าง (Calcium hardness) | 250 - 600 ส่วนในล้านส่วน |
| 3.3.6 กรดไฮยาญิก (Cyanuric acid) | 30 - 60 ส่วนในล้านส่วน |
| 3.3.7 คลอไรด์ (Chloride) | ไม่เกิน 600 ส่วนในล้านส่วน |

3.3.8 แอมโมเนีย (Ammonia)

3.3.9 ไนเตรต (Nitrate)

3.3.10 โคลิฟอร์มทั้งหมด (Total Coliform Bacteria) น้อยกว่า 10 ต่อ 100 มิลลิเมตร โดยวิธีเอ็มทีเอ็ม (Most Probable Number) ในอัตราส่วน 100 มิลลิเมตร

3.3.11 ตรวจไม่พบเฟคัลโคลิฟอร์ม (fecal coliform)

3.3.12 ตรวจไม่พบจุลินทรีย์หรือตัวอื่นๆ ที่ทำให้เกิดโรค (เช่น *Escherichia coli*, *Staphylococcus aureus*, *Pseudomonas aeruginosa*)

3.4 จัดให้มีการเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ตามเกณฑ์มาตรฐานดังนี้

3.4.1 การเก็บตัวอย่างต้องทำอย่างน้อย 2 จุด โดยเก็บ ณ บริเวณที่คนลงสระนั้นขณะที่ใช้สระว่ายน้ำมากที่สุด

3.4.2 ตรวจวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียอีโคโลจี และค่าความเป็นกรด-ด่าง อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง ก่อนเปิดและหลังปิดบริการ หากผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก หรือเป็นวันที่มีแสงแดดจัดควรตรวจสอบปริมาณแบคทีเรีย และค่าความเป็นกรด-ด่างในระหว่างวันด้วย กรณีใช้คลอรีนชนิดกรดไฮยาญิก ไบโอดีไฮยาญิก ต้องตรวจหาการปนเปื้อนด้วย

3.4.3 ตรวจวิเคราะห์ปริมาณโคลิฟอร์มทั้งหมด (Total Coliform Bacteria) และฟิโคไล (Fecal coliform) อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

3.4.4 ตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางเคมี และชีวภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานตามที่กำหนดในข้อ 3.3 ครบทุกข้อมูล อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อประกอบการพิจารณาขอหรือต่อใบอนุญาต

3.5 จัดหาหนังสือบังคับการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำไว้ประจำ รวมทั้งแจ้งผลการตรวจวิเคราะห์ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่ผู้เกี่ยวข้อง

3.5.1 กรณีมีข้อชี้แจงวิเคราะห์วิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรีย ต้องสามารถตรวจวิเคราะห์ในช่วง 0.2 - 2 ส่วนในล้านส่วน

3.5.2 กรณีมีข้อชี้แจงวิเคราะห์วิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรีย ต้องสามารถตรวจวิเคราะห์ช่วง 0.2 - 2 ส่วนในล้านส่วน

3.5.3 มีการบันทึกข้อมูลจำนวนผู้ใช้งานในแต่ละวัน แยกเพศและอายุ ระยะเวลาที่ใช้สระว่ายน้ำ

3.6 ต้องจัดให้มีป้ายแสดงข้อปฏิบัติสำหรับผู้ใช้บริการติดไว้ในบริเวณสระว่ายน้ำให้องค์กรเห็นชัดเจน และควรมีข้อความอย่างน้อยดังนี้

- 3.6.1 ต้องสวมชุดว่ายน้ำที่สะอาด
- 3.6.2 ต้องชำระล้างก่อนลงสระทุกครั้ง

3.6.3 ผู้ที่เป็นโรคตาแดง โรคผิวหนัง เป็นหวัด ขูดหัวหนอง หรือโรคติดต่ออื่นๆ ที่หนองเส้นใยระหว่างน้ำ

3.6.4 ห้ามสัมผัสสิ่งของข้างในในบริเวณสระว่ายน้ำ

3.6.5 ห้ามใช้สวามะ บัวมน้ำลาย หรือสิ่งที่มีกลิ่นในน้ำ

3.6.6 ห้ามทำสระว่ายน้ำสกปรก

3.6.7 ห้ามสวมใส่สิ่งของที่สกปรกที่สระว่ายน้ำสามารถรับได้

3.6.8 วิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น

3.7 ต้องดูแลผู้ป่วยโรคตาแดงอย่างใกล้ชิดเพื่อให้งานได้ผล
ประสิทธิภาพ

4. การจัดการเกี่ยวกับสารเคมี

4.1 ผลกระทบเกี่ยวกับสารเคมี ต้องมีป้ายระบุว่า “สถานที่เก็บสารเคมีอันตราย” และ “ห้ามเข้า” มีการระบอบุคลากร และมีการป้องกันน้ำดื่มจากสารเคมี และมีการจัดเก็บสารเคมีเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

4.2 การเก็บกักให้ต้องมีการใช้สารเคมี ส่วนผสม หรือส่วนผสมที่เป็นอันตราย วิธีการใช้และการปฐมพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน หรือสถานที่เก็บกักอันตราย

4.3 ในกรณีที่มีการใช้สารเคมีที่ผิดวิธีหรือใช้สารเคมีที่ไม่เหมาะสมหรือไม่มีการติดป้ายเตือนในกรณีที่ไม่มีการติดป้ายเตือนแบบอัตโนมัติให้ติดป้ายเตือนในสระว่ายน้ำในกรณีที่พบการปนเปื้อน

4.4 สถานที่ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมี ต้องมีแสงสว่างเพียงพอ เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุเนื่องจากการปฏิบัติงาน ไม่สามารถมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ค่ามาตรฐานแสงสว่างในบริเวณต่างๆ ควรเป็นดังนี้

- ห้องสุขาอย่างน้อย 100 ลักซ์
- ห้องเครื่องปรับอากาศ 50 ลักซ์
- ห้องหรือสถานที่เก็บสารเคมีไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์

4.5 ต้องมีการจัดการในการป้องกันสารเคมีของอันตราย เช่น กำกับอันตรายทางเคมีที่ปลอดภัย จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตราย เช่น อุปกรณ์กักเก็บน้ำฝน รวมทั้งป้องกันการสัมผัสสารเคมีอันตรายที่ทำงานที่เพิ่มความเสี่ยง และมีผลให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบอย่างถี่ถ้วน

4.6 ในขณะทำงานเกี่ยวกับสารเคมี ให้ปฏิบัติตามความปลอดภัยในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม เช่น สวมหน้ากาก และสวมถุงมือในขณะปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมี เป็นต้น

4.7 ห้ามสูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในบริเวณสระว่ายน้ำ
4.8 ดูแลความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ หากสารเคมีหกหรือไหล ต้องทำความสะอาดทันที

5. การจัดการสิ่งปฏิกูล น้ำเสีย และมูลสัตว์

5.1 จัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วม และการบำบัดสิ่งปฏิกูลดังนี้

5.1.1 ห้องน้ำ ห้องส้วม ห้องส้วมแยกจากกัน โดยมีแผนและจำนวนตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

5.1.2 ถังขยะของสิ่งของ การบำบัด และกำจัดสิ่งปฏิกูลต้องถูกต้องตามกฎหมาย

ผู้ปฏิบัติงาน

5.1.3 ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวัน

ให้บริการ

5.1.4 ภายในห้องน้ำต้องมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม
5.2 มีการบำบัดน้ำเสียให้มีคุณภาพได้มาตรฐานก่อนระบายสู่สาธารณะหรือน้ำสาธารณะ ซึ่งผ่านกระบวนการจัดการน้ำเสียไปอย่างถูกต้อง

5.2.1 คณะกรรมการผู้ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

5.2.2 ระบบบำบัดน้ำเสีย น้ำจากส่วนต่างๆ ของอาคาร ไหลมารวมกับน้ำเสีย

5.2.3 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.4 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.5 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.6 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.7 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.8 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.9 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.10 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.11 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.12 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.13 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.14 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.15 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.16 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.17 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.18 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.19 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.20 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.21 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.22 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.23 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.24 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.25 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.26 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

5.2.27 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ

๖.๑ ในการให้บริการชุมชนอาหาร ต้องปฏิบัติตามหลักสุขาภิบาลอาหาร และตามข้อกำหนดของท้องถิ่น

๑.๓. มักขณะการนำงานพิมพ์ ต้องไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ภาพไปเป็น เช่น ให้ระนาบเกิด ใช้แก้วส่วนตัว ให้แว่นกษณะที่ชี้หรือเขียนแล้วถึง ขณะขึ้นตัวส่วนกลางให้รู้ตำแหน่งกว้าง
ทั้งนี้ให้จัดทำป้ายขอรับหรือตีพิมพ์ตาม
เดียว แล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่ เป็นต้น
การปฏิบัติด้วย

7.1 หมายเหตุในสถานประกอบการ "ไม่ควรรีบทันที" และแมลงสาบ

7.2 คือจะมีการป้องกัน ทบคุม การจัดการและแมลงนำโรคโดยเฉพาะหนู แมลงสาบของบุคคลซึ่งควบคุมหลักที่กักบาท

8.1 พักการทำงานให้ผู้ดูแลด้วย กรณีที่เฝ้าถืออาวุธกว่า ๒ ปี พิจารณาว่าเฝ้าที่เฝ้าและ
ผู้ส่งอยู่ที่เฝ้าสามารถดูแลตัวเองได้หรือไม่สำหรับการช่วยเหลือ

ประกาศว่าหน้าและกฎในบริเวณนี้

8.3 มีอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่สามารถวัดคลื่นหัวใจตามร่างกายได้ (เช่น เครื่องวัดคลื่นหัวใจ) เพื่อตรวจสอบว่าผู้ป่วยมีอาการผิดปกติหรือไม่ เช่น หัวใจเต้นช้าเกินไป หรือมีอาการผิดปกติอื่น ๆ เช่น หัวใจเต้นเร็วเกินไป และต้องรีบไปพบแพทย์

มีการควบคุมนี้ให้เกิดเหตุร้ายๆ ซึ่งมาจากกิจกรรมการดำเนินงานต่างๆ